

Vrijdag 6 juli 1917 – ochtendeditie

Londen, 5 juli. Officieel: Ten zuidwesten van Hollebeke hebben wij onze linie op een front van 600 meter breedte enigszins vooruit gebracht.

Vannacht hebben wij in de buurt van Wieltje en Nieuwpoort geslaagde overvallen gedaan en verscheidene gevangenen gemaakt.

Londen, 5 juli. De admiraliteit maakt bekend, dat in de nacht van 3 op 4 juli Britse marinevliegtuigen bommen hebben geworpen op het luchtvaartkamp te Gistel en op Nieuwmunster; evenals op de watervliegtuigloodsen te Oostende.

Alle vliegtuigen zijn teruggekeerd.

Brussel, 5 juli. In Nederlandse bladen is de tekst van een door kardinaal Mercier de 6^e juni aan het generaal-gouvernement in België gerichte brief opgenomen. De kardinaal houdt zich daarin, onder lange volkenrechtelijke beschouwingen, met de toestand van de Belgische ambtenaren bezig, die zich tegen de bestuurlijke scheiding verzetten.

Daar deze stap van de kardinaal op deze wijze is gepubliceerd, moge ook het antwoord van de gouverneur-generaal bekend gemaakt worden. Het luidde:

Brussel, 13 juni. Uwe eminentie heeft de 6^e juni aan mij een brief gericht, waarin zij zover ging, onder uitvoerige volkenrechtelijke beschouwingen mij verwijten te doen wegens enkele van mijn ambtshandelingen. Ik antwoord daarop dat ik weiger met uwe eminentie in een dergelijke gedachtewisseling te treden. Evenals mijn ambtsvoorganger zal uwe eminentie mij altijd bereid vinden door het episcopaat tot mij gerichte wensen over kerkelijke

aangelegenheden te overwegen, en er voor zover de omstandigheden het gedogen, rekening mee te houden. Daarentegen moet ik stellig verlangen dat alle leden van de geestelijke stand zich stipt beperken tot de vervulling van hun godsdienstige taak.

Uwe eminentie gelieve de betuiging van mijn grote hoogachting te aanvaarden.

Was getekend Freiherr von Falkenhausen
General oberst

De Belgische ministers van staat baron de Favereau, voorzitter van de senaat, burggraaf de Lantsheere, gewezen voorzitter van de kamer, graaf Ch. Woeste, afgevaardigde voor Aalst, de senatoren H. Brunard, Delannoy, De Backer, De Roog, baron A. d'Huart, Ed. Dubost, G. Dupret, Max Hallet, P. Hanrez, J. Lekeu, J. Keppenno, Magis, Magnette, Edm. Mesens, Alb. Poelaert, Rykmans, H. Speyer, van der Molen, baron van Renyogen de Buzet en Vinck, de kamerleden L. Bertrand, Buijl, Galles, Cocq, Dallemagne, De Buc, A. Delporte, du Bus de Warnaffe, Louis Franck, Goblet, Eug. Hanssens, P. E. Janson, L. Jourez, Lamborelle, M. Levie, Neujean, Ozeray, Poteu, Royer, Tibbaut, Leon Troclet, Wauters en Wauwermans hebben aan de Duitse rijkskanselier een verzoekschrift gericht tegen het verder toepassen van de beschikking van wijlen gouverneur-generaal von Bissing door zijn opvolger, door welke beschikking de ambtenaren het hun toekomend recht is ontnomen om zich door ontslag aan de verplichtingen van hun ambt te onttrekken.

Baron von Falkenhausen rechtvaardigt deze maatregel "door de lange duur van de oorlog en van de bezetting, die toestanden zou in het leven geroepen hebben, welke niet dulden, dat de regelmatige gang van de bestuurlijke aangelegenheden zou worden belemmerd

door onbeperkte ontslagnemingen, schadelijk voor het welbegrepen belang van het land en niet beantwoordend aan de rechtmatige eisen van de bezettende macht.”

Welke ook de staatsreden is waarop deze beschikking steunt – vervolgen de adressanten – zij mag in geen geval inbreuk maken op de Haagse Conventie, en nog minder gans eenzijdig de voorwaarden wijzigen waarop beide partijen zich, in 1915, wederzijds verbonden. Aangenomen nog dat zij hen zou binden, die zich voor de toekomst uit vrije wil, op uitdrukkelijke wijze en met volledige kennis van de toestand, er aan onderwerpen, kan zij in geen geval terugwerkende kracht bezitten, noch een verworven recht ontnemen aan hen, aan wie de vrijheid om ontslag te nemen uitdrukkelijk en stellig werd voorbehouden en die van deze vrijheid willen gebruik maken om niet te moeten meewerken aan de bestuurlijke scheiding van België.

Onder de verzekering dat hun vrijheid en hun gehechtheid aan onze instellingen zouden worden geëerbiedigd, hebben wij niet gearzeld toen, in 1914 en 1915, het bezettingsregime in België werd ingericht, onze invloed op de openbare ambtenaren te doen gelden om ze aan te sporen op hun post te blijven en sindsdien hebben wij niet opgehouden hen te steunen in de uitoefening van de ondankbare taak die zij op zich hadden genomen. De gedachte dat zij aldus de openbare orde dienden, had ons deze gedragslijn voorgeschreven. Maar diezelfde bezorgdheid legt ons thans de dringende plicht op ons aan hun zijde te scharen en onze stem te verheffen tot hun verdediging en bescherming.

Wolff heeft dezer dagen geseind, dat als vergeldingsmaatregel 20 voornamen Belgen uit koloniale kringen naar Duitsland zijn gevoerd. Naar onze correspondent te Havre meldt, zijn het koloniale ambtenaren of bewindvoerders van Belgische koloniale maatschappijen, onder wie graaf d'Oultremont, gewezen

grootmaarschalk aan het hof van Leopold II, graaf Hyppolyte d'Ursel Lepreux, directeur van de Banque Nationale, en baron de Cuvelier. Ze zijn pas een uur voor hun wegvoering gewaarschuwd en verblijven thans in het kamp te Holzminden, waar ze streng worden behandeld.

Onze berichtgever spreekt tegen, dat de Duitse burgerlijke gevangenen uit Oost-Afrika, die na de verovering van Tabora in handen van de Belgische troepen vielen, hard zijn behandeld. Ook hun reis naar Europa is zo gemakkelijk mogelijk geweest, of per spoor of per boot.

De Belgische regering heeft einde mei voorgesteld deze Duitsers uit Afrika uit te wisselen tegen Belgen, die in Duitsland zijn geïnterneerd, maar de Duitse regering heeft van dat voorstel niet willen horen.

Vrijdag 6 juli 1917 – avondeditie

Parijs, 6 juli. Van 15 april tot 30 juni hebben de Franse en Britse troepen aan het westelijke front 63.222 gevangenen gemaakt, waaronder 1278 officieren. Het materieel dat gedurende dezelfde periode is buitgemaakt, omvat 509 stukken veldgeschut, 503 loopgraafkanonnen en 1318 machinegeweren.

Parijs, 6 juli. Naar uit documenten is gebleken, kan volgens het Franse algemene hoofdkwartier het aantal doden van het Duitse leger sedert het begin van de oorlog tot in maart 1917 op ten minste 1.500.000 man geschat worden.